

Αγώνας ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο

«Δεν πολεμάμε τον φασισμό μαζί με την κυβέρνηση αλλά σε πείσμα της κυβέρνησης. Ξέρουμε ότι καμία κυβέρνηση δεν επιθυμεί πραγματικά τη συντριβή του φασισμού, γιατί η αστική τάξη είναι αναγκασμένη να προσφύγει σε αυτόν όταν βλέπει την εξουσία να της γλιστρά από τα χέρια.
Μπουεναβεντούρα Ντουρρούτι

Ο αντιφασιστικός αγώνας αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα των από τα κάτω για κοινωνική και ταξική απελευθέρωση. Δεν διεξάγεται στα κοινοβούλια-στα κομματικά γραφεία-στις δικαστικές αίθουσες. Αντίθετα, εκεί εκτρέφεται και στηρίζεται από το κεφάλαιο ως το όπλο για την επιβολή του επάνω στους καταπιεσμένους και τους εκμεταλλευόμενους. Ο αντιφασιστικός αγώνας διεξάγεται στους δρόμους, στις σχολές και τα σχολεία, στους χώρους δουλειάς, τις πλατείες και τα γήπεδα, οργανώνεται από τους ίδιους τους καταπιεσμένους και διεξάγεται με τα όπλα που εκείνοι επιδέχονται και με γνώμονα την αλληλεγγύη και την ισότητα, αυτοοργανωμένα και αντιεραρχικά.

Αγώνας ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και τα τσιράκια τους Για ένα κόσμο ισότητας-αλληλεγγύης-ελευθερίας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: Σάββατο 13/9-12:00 Μοναστηράκι

ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ:
Τρίτη 16/9-18:00 Προπύλαια

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ: Πέμπτη 18/09/14-18:00 στην Παν. Τσαλδάρη στο σημείο της δολοφονίας

για την επίθεση στο στέκι Αντίνοια

ΔΙΚΗ: Παρασκευή 19/9-9:00π.μ. Πρωτοδικείο Δέγληρη

αναρχική συλλογικότητα

vogliamo tutto e per tutti

στη Νέα Σμύρνη και τις γύρω περιοχές

vogliamotutto.espiv.net

Στο νου μας έχουμε κάθε στιγμή τις σύντομες νίκες, αλλά και τα τμήματα που δεχτήκαμε, μνήμες από τους αγώνες που δόθηκαν και πάντα τώς αυτοί παίρνουν σάρκα και οστά στο σήμερα

Τα τελευταία χρόνια το καθεστώς κινείται στη κατεύθυνση του ολοκληρωτισμού, μέσα σε αυτό το πλαίσιο έχει ημιδομηθεί και κατά συνέπεια αναβαθμιστεί ο ρόλος των φασιστών. Σε στιγμές μεγάλης υποβάθμισης της εργασίας και εφαρμογής αντικοινωνικών μέτρων, για μεγάλη μερίδα της κοινωνίας, ο φόβος των κυριάρχων είναι η αντίσταση των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων. Σταθερή στρατηγική της κυριαρχίας είναι να στρέψει τους καταπιεσμένους προς μια κατεύθυνση που να είναι ακίνδυνη για τα συμφέροντα της και τις επιδιώξεις της. Δηλαδή τον ένα ενάντια στον άλλο, σε ένα εμφύλιο πόλεμο μεταξύ των φτωχών. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο το νεοφασιστικό μόρφωμα της χρυσής αυγής έρχεται να επιτελέσει σημαντικό ρόλο προτάσσοντας ότι ο μεγαλύτερος εχθρός του κάθε καταπιεσμένου είναι ο πιο εξαθλιωμένος και καταπιεσμένος. Πλήι στο κράτος υπάρχει πάντα ένα παρακράτος που αναλαμβάνει τις βρώμικες δουλειές, όσα η δημοκρατία μπορεί να πράξει μόνο υπόγεια, με τους πολιτικούς φορείς της να προσπαθούν να τα διαψεύσουν. Η Χ.Α. ως ο βασικός φορέας των φασιστών με το φασιστικό της δηλητήριο να χύνεται, με επιθέσεις και δολοφονίες μεταναστών και αγωνιστών αυξάνει τα ποσοστά της και διχάζει την τάξη των εκμεταλλευόμενων. Όλο αυτό το σκηνικό στήνεται περίτεχνα μέσα από ένα συνεχές θέαμα προβαλλόμενο από τα ΜΜΕ και πατώντας πάνω στο ρατσιστικό και εθνικιστικό υπόβαθρο που υπάρχει σε κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας. Σε μια κατάσταση διαρκούς και επιδεινούμενης κρίσης τόσο οικονομικής όσο και θεσμικής, η εξουσία αποτελεί ένα έδαφος που ξαναμοιράζεται μεταξύ των επιδοξων διαχειριστών της. Ο κάθε εξουσιαστικός-κομματικός μηχανισμός επιδιώκει να φανεί ότι αυτός είναι ο πιο ικανός να διασφαλίσει την κοινωνική «ειρήνη», «ευημερία» και εντέλει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Είναι η ιστορική στιγμή που κρατικός και παρακρατικός μηχανισμός μπερδεύονται, γίνονται ένα, συγκρούονται αλλά δεν παύουν να επιδιώκουν την πάταξη, την καταστολή, την εκμηδένιση όλων όσων αγωνίζονται ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση και ορθώνουν το κεφάλι τους στους δυνάστες.

Η δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα

Ξημερώματα της 18ης Σεπτεμβρίου στην περιοχή της Αμφιάλης, στο Κερατσίνι, ο Παύλος Φύσσας (Killah P) αντιφασίστας και κάτοικος της περιοχής δέχτηκε δολοφονική επίθεση με μαχαιριές στην καρδιά από ομάδα φασιστών. Αστυνομικές δυνάμεις, που βρίσκονταν εκείνη τη στιγμή στο σημείο, παρακολουθούσαν τη συμπλοκή και δεν παρενέβησαν παρά μόνο όταν ο Παύλος είχε ήδη μαχαιρωθεί. Ο Παύλος ήταν αυτός που κατέδειξε το δολοφόνο του, Γιώργο Ρουπακιά, ο οποίος και συνελήφθη. Σπίτι του βρέθηκε οπλισμός και έγγραφο της Χρυσής Αυγής.

**Ο ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΠΑΡΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΤΑΞΙΚΟΣ
ΑΝΤΙΘΕΣΜΙΚΟΣ
ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΟΣ**

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΡΙΤΗ 16/9 18.00 ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 18/9 18.00
στο σημείο δολοφονίας του Π.Φύσσα

Αναρχικοί-Αναρχικές, Αντιφασίστες-Αντιφασίστριες

Την ίδια κι όλησ ημέρα το απόγευμα γύρω στους 20.000 διαδηλωτές βρέθηκαν στο σημείο της δολοφονίας όπου και ακολούθησε πορεία. Ένα κομμάτι της πορείας κινήθηκε προς τα γραφεία της Χ.Α. στη Νίκαια. Η υπόλοιπη πορεία κινήθηκε στους δρόμους της Αμφιάλης και του Κερατσινίου. Ακολούθησαν συγκρούσεις με τις αστυνομικές δυνάμεις, επιθέσεις στο αστυνομικό τμήμα και τράπεζες. Στη διάρκεια των συγκρούσεων ένας διαδηλωτής από ευθεία βοήη δακρυγόνου έχασε το ένα του μάτι, πολλοί άλλοι συνελήφθησαν και κατηγορούνται για κακουρηματικές πράξεις, ενώ την ίδια στιγμή πίσω από τις γραμμές των μπάτσων βρισκόντουσαν φασίστες και πετούσαν πέτρες στους διαδηλωτές. Παράλληλα η οργή εξαπλώθηκε σε όλο τον ελληνικό χώρο με επιθέσεις στα γραφεία των φασιστών, συγκρούσεις με την αστυνομία και με μαχητικές αντιφασιστικές πορείες. Επίσης, σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις έγιναν δράσεις-παρεμβάσεις για την δολοφονία του Παύλου.

Οι συλλήψεις των χρυσαυχιτών και...

Οι συλλήψεις που ακολούθησαν τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα δεν αποτέλεσαν τίποτα περισσότερο από ένα εσωτερικό ξεκαθάρισμα στους κόλπους της εξουσίας. Οι ενδοεξουσιαστικές αντιθέσεις όπως διαμορφώθηκαν το προηγούμενο διάστημα ήταν η πραγματική αιτία όσων συνέβησαν. Η Χ.Α. αυξάνει την εκλογική της δύναμη, με τη στήριξη ολόκληρου του καθεστώτος, απολαμβάνει μια ασυλία σε όλα τα επίπεδα σύμφωνα με την οποία μπορούν τα μέλη της να μαχαιρώνουν, να ξυλοκοπούν, να καίνε σπίτια μεταναστών, να επιτίθενται σε κινηματικούς χώρους, να σκοτώνουν, ενώ ταυτόχρονα διαφημίζεται σε καθημερινή βάση από τα ΜΜΕ και απολαμβάνει τη στήριξη, κυρίως οικονομική από ένα τμήμα του επιχειρηματικού κόσμου με αντάλλαγμα την ψήφιση αντεργατικών μέτρων, μέτρων που αφορούσαν το ξεπούλημα κρατικών επιχειρήσεων, φοροαπαλλαγές εφοπλιστών, επιθέσεις σε συνδικαλιστές και εργαζόμενους, εκβιασμούς κ.α. Είναι το καλοκαίρι του 2013 όταν οι εξουσιαστικοί σχεδιασμοί φέρνουν στην επιφάνεια το σενάριο για συνεργασία Ν.Δ. και Χ.Α. (όπως προκύπτει και από δηλώσεις κομματικών στελεχών και ρεπορτάζ μεγαλοδημοσιογράφων), όμως η Χ.Α. ζητάει μεγαλύτερο κομμάτι από τη πίττα της εξουσίας και εποφθαλμιά τη θέση του αφεντικού. Όμως οι διαπραγματεύσεις μεταξύ Ν.Δ. και Χ.Α. δεν πάνε καλά, η Ν.Δ. πιέζεται από τους συσχετισμούς (που ίδια δημιούργησε αβαντάροντας τα προηγούμενα χρόνια και ιδίως μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 τη παρακρατική Χ.Α. ως αντίβαρο στην ανάπτυξη του κόσμου του αγώνα). Δηλαδή οι νεοναζί της Χ.Α. από μαντρόσκυλα των αφεντικών και παρακρατικός μηχανισμός (που φτιάχτηκε από την ΚΥΠ στα χρόνια της μεταπολίτευσης και στηρίχθηκε από όλους τους εκάστοτε διαχειριστές της εξουσίας) επιχειρούν να γίνουν το αφεντικό, δηλαδή ο επίσημος εκφραστής του κεφαλαίου και διαχειριστής της εξουσίας. Διαχρονικά οι φασίστες είναι η εμπροσθοφυλακή του καπιταλισμού, ιστορικά όποτε το καθεστώς (όχι μόνο στον ελληνικό χώρο) βρέθηκε σε δύσκολη θέση-θεσμικά και οικονομικά, σε κατάσταση αβεβαιότητας ως προς τους ταξικούς και κοινωνικούς συσχετισμούς- επιστράτευσε το φασισμό προκειμένου οι κεφαλαιοκράτες να διατηρήσουν τη δύναμή τους, τα κέρδη τους και η εκάστοτε κάστα της εξουσίας τη θέση της και τα προνόμια της. Οι κυβερνώντες γνωρίζουν, αναγνωρίζουν και στηρίζουν το θεάρεστο, παρακρατικό και πολύχρονο έργο της Χ.Α., αλλά δεν παραγνωρίζουν ότι αυτοί είναι το κράτος και η Χ.Α. το παρακράτος. Έτσι λοιπόν, τη στιγμή που η Χ.Α. δείχνει να το «ξεχνάει» της τραβάνε το αυτάκι για να της θυμίσουν ότι αυτοί την δημιούργησαν, τη στηρίζαν, την ανέδειξαν, την υποστήριξαν, αλλά αυτοί είναι το «αφεντικό». Οι άνθρωποι που επάνδρωσαν ανά τα χρόνια το παρακρατικό μηχανισμό δεν ήταν παρά αναλώσιμοι. Το γνωρίζουν και οι ίδιοι οι αρχηγοί τους και είναι οι πρώτοι που με ιδιαίτερη ευκολία, αν το επιτάσσει το συμφέρον τους, το πράττουν. Είναι χρήσιμοι όσο εξυπηρετούν τους σχεδιασμούς του καθεστώτος και με όση ευκολία τους στηρίζουν, τους καλύπτουν και τους τροφοδοτούν με μεγαλύτερη ευκολία μπορούν να τους πετάξουν στον Καιάδα όταν πάψουν να είναι χρήσιμοι ή υπερβούν τα «όρια». Έτσι λοιπόν, μετά το αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις μεταξύ Χ.Α. και Ν.Δ. το καλοκαίρι του 2013, η δολοφονία του Π. Φύσσα από τους νεοναζί της Χ.Α., αποτέλεσε την κατάλληλη ευκαιρία ώστε η Ν.Δ. να λύσει τις διαφορές της με τους φίλους της, να δημιουργήσει νέους συσχετισμούς και να μπορέσει να διαπραγματευτεί το μοίρασμα της πίτσας της εξουσίας με καλύτερος όρους.

Έτσι ανασύρονται στην επιφάνεια διάφορες υποθέσεις δολοφονικών επιθέσεων των παρακρατικών ταγμάτων εφόδου της χα, οι οποίες ως τότε είχαν επιμελώς κρυφτεί από τους εισαγγεληίς και τους μπάτσους. Μια από αυτές τις υποθέσεις είναι και η επίθεση που πραγματοποιήθηκε το καλοκαίρι του 2008 στο αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια στα Κάτω Πετράλωνα.

Η επίθεση στο στέκι Αντίπνοια

Δευτέρα 30 Ιουνίου 2008 στις 7 η ώρα το απόγευμα, ομάδα 20 περίπου ατόμων από τη γνωστή φασιστική γκρούπα της Χρυσής Αυγής πραγματοποίησαν επίθεση στο αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια στα Κάτω Πετράλωνα. Εισβάλλοντας στο στέκι «χαιρέτισαν» φασιστικά φωνάζοντας «με τους χαιρετισμούς της Χρυσής Αυγής», και στη συνέχεια επιτέθηκαν με μαχαίρια σε δύο από τα τέσσερα άτομα που βρίσκονταν εκείνη την ώρα μέσα στο στέκι. Τους τραυμάτισαν στα πόδια και στο κεφάλι και στη συνέχεια απομακρύνθηκαν όπως ήρθαν, με μηχανές μεγάλου κυβισμού. Εντωμεταξύ, λίγο μετά την επίθεση, και ενώ οι μπάτσοι προσπαθούν να περιορίσουν τον κόσμο που προσπαθεί να προσεγγίσει το στέκι Αντίπνοια και να καταδιώξει τους φασίστες, συλλαμβάνονται (επειδή θεωρήθηκαν από τους μπάτσους αναρχικοί) οι φασίστες Αθανάσιος Στράτος και ο Βασίλης Σιατούνης, στην κατοχή των οποίων βρέθηκαν δύο σπιλέτα και ένα σκεπάρνι. Οι δύο ομολογούν την εμπλοκή τους στην επίθεση και τη συμμετοχή τους στη Χ.Α., προφανώς για να τους αφήσουν ελεύθερους, όπως ήταν το σύνθησ. Όμως μετά από λίγες ώρες πραγματοποιείται από εκατοντάδες κόσμο πορεία προς το αστυνομικό τμήμα των Πετραλώνων και ακολουθούν συγκρούσεις. Οι μπάτσοι τελικά, υπό την πίεση της πορείας, παραπέμπουν τους δύο φασίστες με κατηγορητήριο «απλές σωματικές βλάβες».

Οι κατηγορίες εις βάρος τους είναι πλημμεληματικού χαρακτήρα και από τον Ιούλιο του 2008 ξεκινάει μια διαδικασία στην οποία οι φασίστες ζητάνε συνέχεια αναβολές και αποφεύγουν την παρουσία τους στα δικαστήρια, καθώς εκεί δέχονται την οργή συντρόφων και αγωνιστών και δεν έχουν καμιά δημόσια στήριξη από μεριά του φασιστικού κόμματος. Επί τρία χρόνια αυτή είναι η κατάσταση, μέχρι που στις 2 Μαΐου του 2011, μέρα που είχε οριστεί η δίκη, βρεθήκαμε αντιμέτωποι στα δικαστήρια της Ευελπίδων με ένα τάγμα εφόδου πρωτοκλασάτων στελεχών της ηγεσίας της χ.α. (μεταξύ των οποίων οι Λαγός και Κασιδιάρης), που παρ' ότι δημόσια είχε αποποιηθεί τη σχέση της με το γεγονός, με την παρουσία τους ανέλαβε επί της ουσίας την πολιτική ευθύνη της συγκεκριμένης επίθεσης. Μετά από συμπλοκή τράπηκαν σε φυγή με τη συνοδεία ΜΑΤ και η δίκη έγινε ερήμην τους. Το αποτέλεσμα ήταν η αναβάθμιση του κατηγορητηρίου σε κακουρηγήματα και η παραπομπή της διαδικασίας στο μεικτό ορκωτό. Από τότε η υπόθεση θάφτηκε στα συρτάρια των εισαγγελιών, μέχρι τη δολοφονία του *Παύλου Φύσσα* όπου και δόθηκε εντολή από «ψηλά» να ξεθαφτεί μαζί με δεκάδες άλλες υποθέσεις προκειμένου να χρησιμοποιηθεί από τους διαχειριστές της εξουσίας ως όπλο για τα εσωτερικά τους ξεκαθαρίσματα.

...Θεσμικές αυταγατές

Το ίδιο κράτος που φυλακίζει μετανάστες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, που βασανίζει και σκοτώνει σε αστυνομικά τμήματα, που πνίγει στα διάφορα «φαρμακονήσια», που εκμεταλλεύεται και εξαθλιώνει τους από τα κάτω (την δουλειά που είναι ταγμένο να κάνει δηλαδή), ξαφνικά μιλάει για το νεοναζιστικό φαινόμενο και την πάταξή του. Παρατηρούμε λοιπόν να παρελαύνουν στα τηλεοπτικά πάνελ διάφορα κυβερνητικά στελέχη τα οποία αραιάζουν αντιφασιστικές κορόνες και λογύδρια. Μετά το αντιμνημονιακό και μνημονιακό μπλοκ, το φιλοευρωπαϊκό και αντιευρωπαϊκό έχουμε και το μπλοκ του συνταγματικού τόξου. Γνωρίζουμε όμως ότι η εξουσία έχει πολλά πρόσωπα, αλλά δεν παύει να είναι μια. Οι ενδοεξουσιαστικές διαμάχες και οι ηυκοφιλίες όπως και να παρουσιάζονται αποτελούν εγγενές κομμάτι του εξουσιαστικού οικοδομήματος. Ο θεσμικός «αντιφασισμός» όπως και να εκφράζεται από τα διάφορα κομμάτια της κυριαρχίας είναι ένα εργαλείο στα χέρια της εξουσίας με στόχο να εξυπηρετήσει εκλογικές σκοπιμότητες (επαναπατρισμός δεξιών ψήφων), να επανακαθορίσει σε επικοινωνιακό επίπεδο το χάρτη της εξουσίας και να καθορίσει το ποιος είναι «ικανός» να κυβερνήσει, βλέπε «δημοκρατικό τόξο». Ταυτόχρονα να διατηρήσει το μονοπώλιο της βίας για το κράτος, να του διασφαλίσει το ρόλο του εγγυητή της τάξης, να αποπλίζει ιδεολογικά όσους αγωνίζονται ώστε να μην εκφραστεί η κοινωνική οργή και να διατηρηθεί η «κοινωνική ειρήνη».